

Msza Święta sobotnia ku czci Najświętszej Maryi Panny
Peregrinatio ad Petri Sedem – Summorum Pontificum
Bazylika Świętego Piotra w Watykanie
Watykan
25 października 2025 r.

Syr 24, 17
J 19, 25-27

Kazanie

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, Amen.

Z największą radością sprawuję Mszę Świętą pontyfikalną przy ołtarzu Stolicy Piotrowej na zakończenie pielgrzymki *Summorum Pontificum* w 2025 roku. W imieniu wszystkich obecnych wyrażam serdeczną wdzięczność wobec tych, którzy tak wytrwale i dobrze pracowali, aby ta pielgrzymka mogła się odbyć. Ofiarowuję tę Mszę Świętą za wiernych w Kościele na całym świecie, którzy zabiegają o zachowanie i promowanie piękna *Usus Antiquior* rytu rzymskiego. Niech dzisiejsza ofiara Mszy Świętej pontyfikalnej zachęci i umocni nas wszystkich w miłości do naszego Pana Eucharystycznego, który poprzez Tradycję Apostolską i w swojej niezawodnej i niezmierzonej miłości do nas, odnawia sakramentalnie swoją Ofiarę na Kalwarii i karmi nas niezrównanym owocem swojej Ofiary: Niebiańskim Pokarmem swojego Ciała, Krwi, Duszy i Bóstwa.

Uczestnicząc w sobotniej Mszy Świętej ku czci Najświętszej Maryi Panny rozmyślamy nad Bolesnym i Niepokalanym Sercem Matki Bożej, które zostało wzięte do nieba i nie przestaje bić z miłością do nas, dzieci, które Jej opiece powierzył Jej Boski Syn, umierając na krzyżu. Kiedy Pan wypowiedział słowa: „Niewiasto, oto syn twój... Oto matka twoja”¹ do swojej Matki i Świętego Jana Apostoła i Ewangelisty stojących u stóp Krzyża, wyraził istotną rzeczywistość zbawienia, które nam wyjednał: pełen współudział swojej Matki, Najświętszej Maryi Panny, w Jego dziele zbawienia.

W swoim pełnym miłości planie naszego wiecznego zbawienia Bóg Ojciec pozwolił, aby Najświętsza Maryja Panna od samego momentu poczęcia uczestniczyła w łasce zbawienia, którego Jej Boski Syn miał dokonać na Kalwarii. Dzięki Niepokalanemu Poczęciu

---

¹ John 19, 26-27.

Maryja od pierwszej chwili swojego istnienia była całkowicie oddana Chrystusowi, a w Chrystusie – całkowicie oddana nam. Pośrednictwo bolesnego i Niepokalanego Serca Maryi w naszym zbawieniu znajduje odzwierciedlenie w ostatnich słowach Matki Zbawiciela zapisanych w Ewangelii. Wypowiedziała je podczas wesela w Kanie do sług, którzy przyszli do niej zrozpaczeni brakiem wystarczającej ilości wina dla gości nowożeńców. Zaradziła ich wielkiemu zmartwieniu, kierując ich do swojego Boskiego Syna, również gościa weselnego, z matczyną wskazówką: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”².

Te proste słowa wyrażają tajemnicę Boskiego Macierzyństwa, dzięki któremu Dziewica Maryja stała się Matką Boga, wydając na świat Wcielonego Syna Bożego dla naszego zbawienia. Dzięki tej samej tajemnicy Maryja nadal pośredniczy we przekazywaniu wszystkich łask, które niezmiernie i nieustannie wylewają się z chwalebnie przebitego Serca Jej Boskiego Syna do serc Jego przybranych na mocy chrztu braci i siostr, pielgrzymujących po ziemi i zmierzających do swojego wiecznego domu u Niego w Niebie. Jesteśmy synami i córkami Maryi w Jej Synu, Wcielonym Synu Bożym. Z matczyną troską przyciąga Ona nasze serca do swojego chwalebnego Niepokalanego Serca i prowadzi je do Jezusa, do Jego Najświętszego Serca, i przykazuje nam: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”.

W Najświętszej Maryi Pannie dostrzegamy „najdoskonalszy przejaw stworzenia” odwiecznej Mądrości Boga, Syna Bożego, Słowa działającego od samego początku stworzenia i kierującego wszystkim, a przede wszystkim ludzkim sercem zgodnie z Bożą doskonałością, „zarówno dlatego, że jest Ona szczególnie wierną „służebnicą” Pańską, jak i dlatego, że w Niej, jako Matce Chrystusa, wypełnił się boski plan”³. Jest Ona, zgodnie z natchnionymi słowami Mądrości Syracha, „matką pięknej miłości i bogobożności, i poznania, i nadziei świętej”⁴ Jesteśmy przepelnieni nadzieją, że nasz Pan, Wcielona Mądrość Boża, wysłuchując modlitw Matki Boskiej Łaskawej, która zawsze przebywa w Jego obecności, okaże miłosierdzie również naszemu pokoleniu, przywracając porządek miłości zapisany przez Boga w stworzeniu, a przede wszystkim w sercu każdego człowieka. Starając się w każdej chwili dnia spocząć naszym sercem w chwalebnym, przebitym Sercu Jezusa, głosimy światu prawdę, że zbawienie przyszło na świat. Zjednoczeni naszym sercem ze chwalebnym

---

² J 2, 5.

³ “... manifestation la plus parfaite, à la fois parce qu’elle est la «servante» particulièrement fidèle du Seigneur et parce qu’en elle, en tant que Mère du Christ, les desseins divins ont trouvé tout leur accomplissement.” “Sagesse,” L. Bouyer, *Dictionnaire théologique* (Tournai: Desclée, 1963), s. 594.

⁴ Syr. 24, 17 (Wulgata).

Niepokalanym Sercem Maryi, przyciągamy innych do Chrystusa, pełni miłosierdzia i miłości Boga przebywającego pośród nas, w Jego świętym Kościele.

W tym roku obchodzimy zarówno stulecie objawienia się Dzieciątka Jezus wraz z Matką Bożą Fatimską czcigodnej służebnicy Bożej Łucji dos Santos (10 grudnia 1925 r.), jak i setną rocznicę publikacji encykliki *Quas Primas* papieża Piusa XI, ustanawiającej święto Chrystusa Króla Nieba i Ziemi w Kościele powszechnym, co miało miejsce 11 grudnia 1925 r. W ten sposób dajemy świadectwo prawdzie, że nasz Pan Jezus Chrystus jest Królem wszystkich serc poprzez Tajemnicę Krzyża, a Jego Dziewicza Matka jest pośredniczką, dzięki której On sprawia, że nasze serca w coraz pełniejszy sposób spoczywają w Jego Najświętszym Sercu.

Objawiając się czcigodnej służebnicy Bożej Łucji dos Santos, Chrystus ukazał Bolesne i Niepokalane Serce Matki Bożej, przebite wieloma cierniami z powodu naszej obojętności i niewdzięczności oraz z powodu naszych grzechów. Matka Boża Fatimska pragnie w szczególny sposób uchronić nas przed złem ateistycznego komunizmu, który oddala serca od Serca Jezusa, jedyne źródła zbawienia, i skłania je do buntu przeciwko Bogu i porządkowi, który ustanowił On w swoim stworzeniu i zapisał w sercu każdego człowieka⁵. Poprzez swoje objawienia i przesłanie, które powierzyła pastuszkom, świętym Franciszkowi i Hiacyncie Marto oraz czcigodnej służebnicy Bożej Łucji dos Santos, a które jest skierowane do całego Kościoła, Matka Boża zwróciła uwagę na wpływ kultury ateistycznej na sam Kościół, co popycha wielu do apostazji, do porzucenia prawd wiary katolickiej.

Jednocześnie Matka Boża poleciła nam, abyśmy z miłością zadośćuczynili za nasze grzechy wobec Najświętszego Serca Jezusa i Jej Niepokalanego Serca poprzez nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca, to znaczy abyśmy w pierwszą sobotę miesiąca przystępowali do sakramentalnej spowiedzi, godnie przyjmowali Komunię Świętą, odmawiali pięć dziesiątek różańca świętego i dotrzymywali towarzystwa Matce Bożej, rozważając tajemnice różańca świętego. Z orędzia Matki Bożej jasno wynika, że jedynie wiara, która poprzez pośrednictwo Jej Niepokalanego Serca wprowadza człowieka w relację jedności serca z Najświętszym Sercem Jezusa, może ocalić człowieka od duchowych kar, które bunt przeciwko Bogu w sposób nieuchronny sprowadza na winnych tego buntu oraz na całe społeczeństwo i Kościół.

---

⁵ Por. Rz 2, 15.

Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca jest naszą posłuszną odpowiedzią na prośbę naszej niebieskiej Matki, która niezawodnie będzie wypraszać wszystkie łaski, których tak bardzo potrzebujemy my sami i nasz świat. Nabożeństwo to nie jest odosobnionym aktem, ale wyrazem stylu życia, a mianowicie codziennego nawracania serca ku Najświętszemu Sercu Jezusa pod macierzyńskim przewodnictwem i opieką Bolesnego i Niepokalanego Serca Maryi, dla chwały Bożej i zbawienia dusz.

Kiedy rozmyślamy nad buntem skierowanym przeciwko porządkowi i pokojowi, którymi Bóg obdarza każde ludzkie serce, prowadzącym świat, a nawet Kościół, do coraz większego zamętu, podziałów, niszczenia innych i samych siebie, rozumiemy, tak jak rozumiał je papież Pius XI, znaczenie naszego oddawania czci Chrystusowi pod Jego tytułem Króla Nieba i Ziemi. Takie oddawanie czci nie jest formą ideologii. Nie jest oddawaniem czci idei lub ideałowi. Jest ono komunią z Chrystusem Królem, zwłaszcza poprzez Najświętszą Eucharystię, dzięki której pojmujemy, przyjmujemy i realizujemy naszą królewską misję w Nim. Jest to rzeczywistość, w której jesteśmy powołani do życia, rzeczywistość posłuszeństwa Prawu Bożemu zapisanemu w naszych sercach i w samej naturze wszystkich rzeczy. Jest to rzeczywistość naszych serc, zjednoczonych z Niepokalanym Sercem Maryi, spoczywających w coraz większym stopniu w Najświętszym Sercu Jezusa.

Dzisiejsza Msza Święta pontyfikalna sprawowana jest według starszej formy rytu rzymskiego, tzw. *Usus Antiquior*. Kościół obchodzi 18. rocznicę ogłoszenia motu proprio *Summorum Pontificum*, na mocy którego papież Benedykt XVI umożliwił regularne sprawowanie Mszy Świętej według tej formy, stosowanej od czasów Świętego Grzegorza Wielkiego. Ciesząc się przywilejem uczestniczenia dzisiaj w Ofierze Mszy Świętej, nie możemy nie myśleć o wiernych, którzy przez wieki chrześcijaństwa spotykali naszego Pana i pogłębiali swoje życie w Nim poprzez tę czcigodną formę rytu rzymskiego. Wielu z nich otrzymało natchnienie do heroicznej świętości, aż po męczeństwo. Ci z nas, którzy są na tyle zaawansowani wiekiem, że dorastali, oddając cześć Bogu zgodnie z *Usus Antiquior*, nie mogą nie zastanawiać się nad tym, jak bardzo inspirowało to nas do skupiania naszego wzroku na Jezusie⁶, zwłaszcza w odpowiedzi na nasze powołanie życiowe. Wreszcie, nie sposób nie dziękować Bogu za to, że ta czcigodna forma rytu rzymskiego przywiodła do

---

⁶ Por. Heb. 12, 2.

wiary i pogłębiła życie w wierze tak wielu, którzy po raz pierwszy odkryli jej niezrównane piękno dzięki dyscyplinie określonej w *Summorum Pontificum*. Dziękujemy Bogu, że dzięki *Summorum Pontificum* cały Kościół coraz lepiej rozumie i coraz bardziej miłuje wielki dar świętej liturgii, który został nam przekazany w sposób nieprzerwany przez Świętą Tradycję, przez Apostołów i ich następców. Dzięki Świętej Liturgii, czyli naszemu oddawaniu czci Bogu „w duchu i prawdzie”⁷, Nasz Pan jest z nami w najdoskonalszy sposób, jaki tylko jest możliwy na tej ziemi. Jest to najwspanialszy przejaw naszego życia w Nim. Doświadczając teraz wielkiego piękna obrzędu Mszy Świętej, pozwólmy się zainspirować i uzmocnić, aby odzwierciedlać to piękno w dobroci naszego codziennego życia pod matczyną opieką Matki Bożej.

Wnieśmy teraz nasze serca, zjednoczone z Niepokalanym Sercem Maryi, ku chwalebnemu, przebitemu Sercu Jezusa, otwartemu dla nas w Ofierze Eucharystycznej, poprzez którą uobecnia On dla nas w sposób sakramentalny swą Ofiarę na Kalwarii. Wnieśmy nasze serca, przepełnione tak licznymi radościami i smutkami, ku niezawodnemu źródłu Boskiego Miłosierdzia i Miłości, ufając, że w Eucharystycznym Sercu Jezusa zostaniemy utwierdzeni w pokoju i pokrzepieni, aby móc dźwigać krzyż naszych smutków z ufnością Maryi Dziewicy. Obyśmy – ciesząc się nieustannym, pełnym miłosierdzia matczynym spojrzeniem Najświętszej Maryi Panny – wiernie i gorliwie podążali drogą naszej ziemskiej pielgrzymki ku naszemu wiecznemu domowi w Niebie.

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, Amen.

Kardynał Raymond Leo Burke

---

⁷ J 4, 23.